

25 Δεκεμβρίου 2014

Το άστρο της Βηθλεέμ

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Καί πάλι Χριστούγεννα! Το άστρο της Βηθλεέμ ξεπροβάλλει μέσα απο το ζοφώδη και ομιχλώδη ορίζοντα της σημερινής πραγματικότητας, της οικονομικής υφέσεως και κρίσεως, της πολιτικής αστάθειας, της ανεργίας και της πτωχεύσεως, των συρράξεων και των πολέμων. Ανατέλλει για να μας γεμίσει χαρά. Με τη χαρά των Μάγων, αυτή που αισθάνθηκαν οι σοφοί της Περσίας που χρόνια καρτερούσαν να το δούν, να ανατείλει. Είχαν διαβάσει στα βιβλία τους και το πρόσμεναν από χρόνια. Γι' αυτό και η χαρά τους ήταν ανείπωτη. Πως προσμένουμε όλοι μας τον ερχομό ενός αγαπημένου μας προσώπου; Πως προσμένουμε τη γέννηση ενός παιδιού μας; Πως προσμένουμε τις μεγάλες γιορτές μας; Η αγωνία της προσμονής αυξάνει τη χαρά μας, γι' αυτό και τις μεγάλες στιγμές της ζωής μας νιώθουμε ανείπωτη χαρά και αγαλλίαση.



Πηγή:<http://news.princeoliver.com/>

Τι πρόσμεναν οι Μάγοι; Μα, την έλευση του Μεσσία, που θα συνοδευόταν από ένα φωτεινό αστέρι διαφορετικό από τα άλλα αστέρια του ουρανού στερεώματος. Ένα θεικό αστέρι που θα τους οδηγούσε στον τόπο της γεννήσεως του Θείου Βρέφους, αυτού του άγνωστου, για το οποίο προφήτευαν οι γραφές. Γι' αυτό και χαίρονταν και πανηγύριζαν μόλις το αντίκρισαν. «Ιδόντες τον αστέρα εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα» (Ματθ. β' 10). Πως να μη χαρούν; Πως οι καρδιές τους να μη γεμίσουν από θεικό ενθουσιασμό και υπερκόσμια χαρά; Το αστέρι αυτό επιβεβαίωνε τις γραφές και τους έδειχνε ότι η πορεία των συλλογισμών τους βρισκόταν στη σωστή κατεύθυνση. Ότι οι κόποι τους, αλλά και η οδοιπορία που είχαν ξεκινήσει δεν θα ήταν χωρίς αίσιο τέλος. Ήταν όχι μόνο σοφοί, αλλά και πιστοί στην έλευση του ουράνιου Βασιλιά, στον οποίο θα τους οδηγούσε αυτό το αστέρι. Έτσι, το ακολούθησαν με επιτυχία. «Καί ιδού ο αστήρ ον είδον εν τη ανατολή προήγεν αυτούς, έως ελθών έστη επάνω ου ην το παιδίον» (Ματθ. β' 9).

Η χαρά των Μάγων είναι και χαρά δική μας. Όλων των πιστών που βαδίζουμε το δρόμο προς τη Βηθλεέμ των ουρανών. Ο Χριστός άφησε τους ουρανούς και ήλθε στη γήινη Βηθλεέμ, για να μας ανεβάσει όλους στην ουράνια. Εκεί που Αυτός βρίσκεται όχι ως φτωχό βρέφος, αλλά ως Θεός Παντοδύναμος. Αυτός μας έχει

στείλει το αστέρι της εντολής της αγάπης και του ασφαλούς μας ταξιδιού μέσα από αυτή στη πάμφωτη Βηθλεέμ της αιωνιότητας. Μας φωτίζει το αστέρι Του το σκοτεινό μονοπάτι της ζωής και, αλλοίμονο σε εμάς, όταν δεν το ξεχωρίσουμε και παραμένουμε περπατώντας στο σκοτάδι. Δεν θα φθάσουμε ποτέ να τον προσκυνήσουμε στη φάτνη των ουρανών. Δεν θα χαρούμε τη μεγάλη χαρά των Μάγων, που θα γίνει και δική μας χαρά, όταν δεχθούμε το θεικό αστέρι οδηγό στη ζωή μας, πυξίδα στην απλανή εκπλήρωση του φυσικού μας προορισμού, του προορισμού μας «συν Χριστώ είναι» (Φιλιπ. α΄ 23), της ατελεύτητης συνυπάρξεώς μας με το Χριστό μας, το εφετό των καρδιών μας.

Οι Μάγοι χάρηκαν, γιατί το αστέρι σφράγιζε την επιτυχή τους πορεία. Ας χαιρόμαστε και εμείς αυτή τη μεγάλη χαρά. Ας χαιρόμαστε, γιατί είμαστε Ορθόδοξοι Χριστιανοί με σαφή προσανατολισμό προς την Άνω Βηθλεέμ. Ας χαιρόμαστε, γιατί είμαστε γνώστες των σκοτεινών σχεδίων των δυνάμεων του σκότους, γνώστες της πανουργίας του αντιχρίστου, του οποίου «τα νοήματα ουκ αγνοούμεν» (Β΄ Κορ. β΄ 11). Αυτή η γνώση δεν θα μας αποτρέψει από την πορεία μας προς τον όλεθρο. Ας χαιρόμαστε, γιατί το αστέρι των Μάγων θα μας οδηγήσει στο Λυτρωτή μας, όταν κάνουμε φάτνη την καρδιά μας με μετάνοια, εξομολόγηση, ώστε με τη θεία κοινωνία να δεχθούμε το βρέφος Ιησού, το οποίο ζητάει να αναπαυθεί στις αγνές, τις καθαρές καρδιές μας. Ας χαιρόμαστε, γιατί στην ευλογημένη πατρίδα μας, το νέο Ισραήλ, υπάρχουν πιστοί που υπέρ πάντας αγαπούν το Θείο Βρέφος, άνθρωποι κάθε ηλικίας και επιπέδου, απλοί οικογενειάρχες, αξιωματούχοι του πνεύματος και της πολιτείας που έχουν αναγεννηθεί με την αγάπη του Χριστού μας και ως τρόπαιο την περιφέρουν στην δύσμοιρη κοινωνία μας.

Έφθασαν και τα φετεινά Χριστούγεννα! Ημέρα χαράς, ημέρα αγάπης! Όμως ο Χριστός μας γεννάται καθημερινά στις καρδιές μας και η αγάπη δεν συμβολίζει μόνο αυτή την εύσημη ημέρα. Η αγάπη αποτελεί και πρέπει να αποτελεί για τους Χριστιανούς καθημερινό μας βίωμα. Αυτή θα μας γεμίσει με χαρά. Με τη χαρά της προσφοράς που είναι χαρά προσφοράς στο νεογέννητο Χριστό. Αμυδρή η χαρά που σκορπίζουν τα φανταχτερά στολίδια των ημερών, οι χριστουγεννιάτικες μελωδίες και τα δώρα, χαρά που εξανεμίζεται με την πάροδο των εορτών. Μετά από αυτές παραμένουν τα σκοταδιασμένα πρόσωπα και τα χλωμά τοπία.

Ανείπωτη η εσωτερική χαρά που δίνει η κενωτική αγάπη στις ανάγκες των άλλων, μικρών και μεγάλων, όλων εκείνων που, όπως και εμείς, περιμένουν να υποδεχθούν τη γέννηση του Χριστού μας, αυτή που με το άστρο της φωτίζει τις καρδιές μας με ελπίδα, με θαλπωρή, με ζεστασιά, αυτή τη ζεστασιά των χνώτων των ζώων του ταπεινού σπηλαίου της Βηθλεέμ. Η κοινωνία μας χρειάζεται καθημερινά

Χριστούγεννα και το αστέρι της αγάπης δεν πρέπει να αφήσουμε να δύσει την επόμενη ημέρα της εορτής.

Τα φετεινά Χριστούγεννα, όμως, δεν είναι ίδια με αυτά των περασμένων χρόνων. Η οικονομική κρίση και η γενικότερη ανασφάλεια για το μέλλον με πρώτιστη την ανεργία, ιδίως των νέων μας, έρχεται να επισκιάσει τη χαρά των εορτών. Δεν αφήνει το αστέρι της χαράς να καταυγάσει τις καρδιές μας. Όμως ο Χριστός μας «χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνες» (Εβρ. ιγ´ 8). Το αστέρι της Βηθλεέμ δεν δύει ποτέ θυμίζοντάς μας ότι ο Χριστός είναι το μοναδικό φως, «ο αστήρ ο λαμπρός ο πρωινός» (Αποκ. κβ´ 16). Η «αγάπη ουδέποτε εκπίπτει» (Α΄ Κορ. ιγ´ 8) και φωτίζει την πορεία μας προς τη Βηθλεέμ του ουρανού, τη Βηθλεέμ της χαράς και της ατελεύτητης αγαλλιάσεως.

Έφθασαν και τα φετεινά Χριστούγεννα! Ημέρα χαράς, ημέρα αγάπης! Όμως ο Χριστός μας γεννάται καθημερινά στις καρδιές μας και η αγάπη δεν συμβολίζει μόνο αυτή την εύσημη ημέρα. Η αγάπη αποτελεί και πρέπει να αποτελεί για τους Χριστιανούς καθημερινό μας βίωμα. Αυτή θα μας γεμίσει με χαρά. Με τη χαρά της προσφοράς που είναι χαρά προσφοράς στο νεογέννητο Χριστό. Αμυδρή η χαρά που σκορπίζουν τα φανταχτερά στολίδια των ημερών, οι χριστουγεννιάτικες μελωδίες και τα δώρα, χαρά που εξανεμίζεται με την πάροδο των εορτών. Μετά από αυτές παραμένουν τα σκοταδιασμένα πρόσωπα και τα χλωμά τοπία.